

הקדמה

חוברת זו היא פרי ביכורים של עבודת ועד ההלכה של כנסת הרבנים בישראל. הוועד נתמנה בסיון תשמ"ו בנטרה לענות על שאלות הלכתיות שהוצגו לפניו ע"י כנסת הרבנים בישראל או ע"י מוסדות התנועה ליהדות מסורתיות. כל תשובה נכתבה ע"י אחד מחברי הוועד ושימשה נושא לדיון בין כל חבריו. בתום השיג והשיח על התשובה הצביעו עליה חברי הוועד. לכן, המעיין בחוברת זו יראה שבסוף כל תשובה מופיעים שמות חברי הוועד המסכימים לפסק ההלכה הנקבע בתשובה. כאשר היו הסתייגויות הציע המסתייג תשובה משלו לוועד, כדעת יחיד. שתי התשובות הועברו לשואל וניתנה לו הזכות לבחור ביניהן, לאור העובדה ששני הפסקים נמצאים במסגרת ההלכה. וכבר אמרו חז"ל "אילו ניתנה התורה חתוכה לא היתה לרגל עמידה למורה שיורה" (ירושלמי, סנהדרין ד', ב) היינו, שתמיד פסק ההלכה יוצא מתוך דיון ע"י הפוסק בין דעות שונות. וגם עיקרון זה משתקף בתשובות המוגשות בחוברת זו.

די בחוברת צנועה זו כדי להעמיד את הקורא על גישת התנועה ליהדות מסורתית להלכה. וכאן המקום לפרט ולהסביר בקצרה את הקווים הכלליים של אותה גישה. אנו רואים את ההלכה כתהליך היסטורי, זאת אומרת שההלכה, לכל הפחות בתקופה היצרית שלה, כשבאה לפסוק הלכה התחשבה בתנאים החברתיים, הכלכליים והמוסריים ששררו באותה עת, וכך הוכיחה שיש בה הכושר להענות לצורכי השעה ובעת ובעונה אחת להישאר נאמנה למקורות.

בסיכומו של דבר, התחייבותנו ונאמנותנו להלכה עומדים מעל לכל ספק. אלא, שאנו מפרשים את ההלכה כמו שתמיד פירשו אותה, לאור התנאים בהם אנו נתונים.

סקירת תולדות ההלכה מלמדת שבכמה תחומים תמיד היו דיעות מנוגדות, ותופעה זו ידועה כמחלוקת הפוסקים. לכן אין לקבל את הדעה הרווחת בציבור שלהלכה יש רק תשובה אחת לכל שאלה.

אנו משוכנעים שיש בכוחה של ההלכה, כפי שאנו מפרשים אותה, להוליך את העם היושב בציון לקראת יעודו האלוהי להיות "ממלכת כוהנים וגוי קדוש".

הרב טוביה פרידמן
יו"ר ועד ההלכה